CARTEA SECRETELOR LUI ENOH - 2 ENOH

(Cartea lui Enoh slavonă – *Varianta lungă*)

*În 1880, profesorul rus Popov găseşte o versiune moldovenească a cărții lui Enoh, incompletă, datând din secolul al XVII-lea. Ea va fi urmată, 6 ani mai târziu, de o alta găsită în Iugoslavia, mult mai importantă: profesorul Sokolov descoperă şi el, tot „din întâmplare", în arhiva Bibliotecii Naţionale din Belgrad, o Carte a lui Enoh acoperită de praf. După o examinare lingvistică, manuscrisul își dezvăluie tainele: fusese scris într-un amestec de bulgară veche şi de sârbă medievală din secolul al XV-lea, numită și „**slavonă**", o limbă arhaică. Această versiune de la Belgrad va deveni "**Cartea secretelor lui Enoh**", "**Cartea lui Enoh slavonă**", sau "**Enoh 2**". Primele traduceri au fost realizate de preoții Morfill – în engleză, Bonwetsch – în germană și François Martin – în franceză. Analizele lingvistice mai avansate au demonstrat că stilul de redactare provenea din traducerea unei cărți grecești. Dar marea noutate consta în text: acesta era complet diferit de versiunea etiopiană (sau "**Enoh 1**"), fiind însă complementară acesteia.*

Manuscrisul în Slavona veche datează din secolul al 14-lea și a fost clar de la început că are un text grec drept sursă. Textul are două redactări: una lungă (68 capitole) și una scurtă (21 capitole), așa că cea mai scurtă poate fi considerată și cea mai veche. Oricum ar fi, știm că lucrarea aceasta s-a folosit în era creştină timpurie, atât de combatanţii creştini, cât şi de eretici.

Cap. 1 ***- Doi îngeri îi apar lui Enoh***

1. A fost un om înţelept, un mare adept iar Domnul a avut mare iubire pentru el şi l-a luat la El, ca să primească lucrurile cele mai divine şi să fie martor al înţelepciuni şi măriri nemaivăzute a veşnice-i împărăţi a Dumnezeului celui Atotputernic; de minunea şi slava şi splendoarea slujtorilor Domnului; despre făpturile cu mulţi ochii în lăcaşul lor şi despre tronul inaccesibil al Domnului; despre stadiul şi manifestarea mulţimii nemateriale; despre inefabila chivernisire a mulţimilor de elemente de arătări duhovniceşti numeroase; şi despre taina cântărilor mulţimilor de Cherubimi şi a nemărginitei lumini.

2. În timpul acela, spune el: Când am împlinit o sută şaizeci şi cinci de ani, l-am avut pe fiul meu Metusal;

3. Iar după aceasta, am trăit încă două sute de ani, deci în total trei sute şaizeci şi cinci de ani de viaţă.

4. În prima zi a luni celei dintâi, am fost în casa mea singur şi m-am odihnit pe pat şi am dormit.

5. Şi până am dormit, un mare necaz mi-a venit în inimă şi am plâns în somn şi n-am putut înţelege ce-a fost acel necaz; s-au ce se va întâmpla cu mine.

6. Şi mi-au apărut mie doi oameni acolo, extrem de mari, căci astfel n-am mai văzut pe pământ. Feţele lor străluce-au ca soarele, iar ochii lor erau la fel ca două lumini aprinse, iar de pe buzele lor a ieşit foc; cântau şi aveau o arătare purpurie, iar aripile lor erau mai strălucitoare ca aurul, pe când mâinile lor, mai albe ca zăpada.

7. Ei au stat la capătul patului meu şi au început a mă chema pe nume.

8. M-am deşteptat din somn şi am văzut clar pe ace-i doi oameni stând în faţa mea.

9. Şi i-am salutat, dar am fost cuprins de spaimă, iar aspectul feţei mele a fost schimbat de frică; şi cei doi oameni mi-au spus mie:

10. "*Îmbărbătează-te Enoh şi nu-ţi fie frică, căci Dumnezeul cel veşnic ne-a trimis pe noi la tine. Şi iată! Tu te vei înălţa azi cu noi la cer; şi vei spune fiilor tăi şi întregi tale case, tot ce vor avea de făcut în lipsa ta pe pământ, în casa ta şi nimeni să nu te caute, până ce Domnul nu te va întoarce la ei.*"

11. Şi le-am dat lor ascultare cu umilinţă şi am ieşit din casă şi am mers la uşile lor, cum mi-au poruncit ei şi când l-am întâlnit pe fiul meu Metusal şi Regim şi Gaidad; le-am făcut lor cunoscute lucrurile minunate, pe care ace-i oameni mi le-au spus.

Cap. 2 ***- Enoh își anunță copiii***

1. Ascultaţimă-ţi fiilor mei, căci nu ştiu unde voi merge şi ce va fi cu mine. De aceea, fiilor, vă spun vouă: *Nu vă întoarceţi feţele de la Dumnezeu spre deşărtăciune, căci ea n-a făcut cerul şi pământul, căci aceia vor pieri şi cei care o slujesc; ci apropiaţivă-ţi inimile de Domnul şi umblaţi în frica Lui*. Iar acum, fii mei, nici unul să nu gândească să mă caute, până ce Domnul nu mă va readuce printre voi.

Cap. 3 ***- Enoh este dus de îngeri în Primul Cer***

1. Şi pe urmă s-a întâmplat că Enoh le-a spus fiilor săi, că îngeri l-au luat pe el, pe aripile lor şi l-au purtat sus în ***primul cer***; şi l-au aşezat pe nori: - Acolo am privit şi iarăşi m-am uitat în înălţimi şi am văzut eterul; şi ei m-au aşezat în primul cer şi mi-au arătat o Mare minunată, mult mai frumoasă decât marea ce-a pământeană.

Cap. 4 ***- Îngerii care guvernează stelele***

1. Şi i-au adus pe bătrâni înaintea mea şi pe stăpânii ordini stelare şi mi-au arătat două sute de îngeri, care au stăpânit stelele şi slujeau către ceruri; şi zburau cu aripile lor, împrejur de parcă alunecau.

Cap. 5 ***- Îngerii care păzesc hambarele de zăpadă***

1. Şi am privit în jos şi am văzut casele-comorilor de zăpadă şi îngeri care păzeau casele acelea grozave şi nori care se deplasau înăuntru şi înafară, la fel ca îngeri.

Cap. 6 ***- Casa rouăi***

1. Mi-au arătat ei mie casa-comorilor de rouă, ca undelemnul, iar aspectul ei ca toate florile de pe pământ. Mulţi îngeri îngrijeau de casa-comorilor, de acele lucruri; iar acestea sunt făcute să se închidă şi să se deschidă.

Cap. 7 ***- Enoh este dus în cel de-al Doilea***

1. Şi acei oameni m-au luat şi m-au condus spre ***cel de-al doilea cer*** şi mi-au arătat întunericul, mai cumplit decât cel pământean şi acolo am văzut pe cei închişi şi spânzuraţi, privind şi aşteptând marea şi nemărginita judecată; şi ace-i îngeri erau de-o formă întunecată, mai mult decât întunecimea de pe pământ; şi plânsete neâncetate erau acolo, oră de oră.

2. Şi am zis oamenilor care erau cu mine: *"De unde aceste chinuri neâncetate?"* Iar ei mi-au răspuns: "*Aceştia sunt răzvrătiţi, care n-au dat ascultare poruncilor lui Dumnezeu, ci s-au luat după voia lor proprie şi s-au răzvrătit cu prinţul lor deoparte, care deasemenea este legat în cel de-al cincilea cer.*"

3. Şi am simţit o mare amărăciune pentru ei, iar ei m-au salutat şi mi-au zis: "*Om al lui Dumnezeu, roagă te pentru noi la Domnul.*" Şi le-am răspuns: *"Cine sunt eu, un muritor de rând, ca să mă rog pentru voi? Cine ştie unde voi merge şi ce va fi şi cu mine? Şi cine se va ruga pentru mine?"*

Cap. 8 ***- Enoh este dus în cel de-al Treilea Cer***

1. Iar acei oameni m-au luat de acolo şi m-au purtat până la ***al treilea cer*** şi m-au lăsat acolo; şi am privit în jos şi am văzut felul acestui loc, în bunătatea lui.

2. Apoi am văzut pomi înfloriţi şi minunaţi şi plini de fructe, care dădeau o mireasmă plăcută şi fructele lor în plină splendoare de exaltare.

3. Iar în mijlocul pomilor era situat pomul vieţi; acela fiind locul unde s-a odihnit Domnul, până să urce în rai. Iar pomul acesta este de-o inefabilă bunătate şi frumuseţe, mai împodobit ca toţi; de toate părţile cu un aspect de aur, de un roşu aprins ca focul, învelind totul în preajmă. Iar din el toate fructele sunt făcute.

4. Rădăcinile lui, din grădină se întind până la pământ.

5. Iar paradisul este situat între venalitate şi invenalitate.

6. Şi două izvoare curg din el, cu miere şi lapte. Iar a lor izvoare cu undelemn şi vin, se separă în patru părţi, curgând încet împrejur, curgând jos în Paradisul Edenului, situat între venalitate şi invenalitate.

7. De aici acestea se scurg peste pământ, împrejur, schimbându-se în alte elemente.

8. Aici nu sunt pomi neroditori şi orice loc de aici este binecuvântat.

9. Acolo se găsesc trei sute de îngeri

strălucitori, care păzesc grădina, cântând plăcut, fără încetare, slujind fără oprire în toate zilele şi în toate orele Domnului.

10. Şi am zis: ”*Cât de plăcut este locul acesta*”. Iar acei oameni mi-au zis:

Cap. 9 - ***Enoh descoperă locul compasiunii***

1. "*Enoh, acest loc, este pregătit pentru cei drepţi, care au îndurat tot felul de ofensări de la cei cu sufletul exasperat; cei care s-au sustras de la nedreptate şi au judecat cu dreptate şi au dat pâine celor înfometaţi şi i-au îmbrăcat pe cei dezbrăcaţi, cu haine şi i-au ridicat pe cei căzuţi; care i-au ajutat pe orfani şi pe nevoiaşi şi care au umblat fără prihană în faţa Domnului şi i-au slujit lui. Pentru aceia este locul acesta, pentru viaţă veşnică*."

Cap. 10 - ***Enoh descoperă osânda păcătoşilor***

1. Apoi m-au condus cei doi oameni mai sus, în partea de Nord şi mi-au arătat acolo un loc groaznic, căci aici erau tot felu de torturi; întuneric nemilos şi locuri fără de lumină. Iar focul întunecat, ardea constant în sus; şi acolo este un râu de foc ce curge înainte şi pretutindeni sunt flăcări, dar peste tot este frig şi îngheţat, sete şi tremurare; cu juguri nemiloase; îngeri înspăimântători şi cruzi, purtând arme îngrozitoare cu care-i torturau pe ce-i de acolo; şi am zis:

2. ”*Vai, vai, ce groaznic este locul acesta*.”

3. Iar acei oameni mi-au spus mie: "*Enoh, locul acesta este pregătit pentru cei ce l-au dispreţuit pe Dumnezeu, care pe pământ au păcătuit împotriva naturi, cei corupţi faţă de copii după felul sodomiei, cei ce s-au ocupat cu magia, cu farmece şi vrăjitori; şi care s-au lăudat cu slăbiciunile lor, care au tâlhărit, minţit, calomniat, invidiat, care au urât, care au făcut păcate trupeşti, au omorât, au blestemat, au furat sufletele oamenilor; ce-i care văzând pe săraci le-au luat bunurile lor ca să se îmbogăţească, care i-au vătămat pe ei pentru lăcomiile lor; cei ce i-au făcut pe cei înfometaţi să moară; ce-i ce i-au dezbrăcat pe cei goi şi care n-au ştiut de Creatorul lor şi s-au închinat dumnezeilor falşi, care nu pot nici vedea nici auzi, dumnezei neputincioşi; ce-i ce şi-au făcut chipuri cioplite şi s-au închinat în urâciunea lor. Pentru aceia este pregătit acest loc; aceasta este moştenirea lor veşnică.*"

Cap. 11 - ***Enoh este dus în cel de-al Patrulea Cer***

1. Apoi m-au luat acei oameni şi m-au urcat în sus, până la **al patrulea cer** şi mi-au arătat desfăşurarea succesivă a razelor de lumină, a soarelui şi a luni.

2. Şi am măsurat deplasarea lor şi am comparat lumina lor şi am văzut că lumina soarelui este mai mare decât a luni.

3. Circuitul lor era permanent, ca un vânt cu o viteză mare, iar ziua şi noaptea, n-au avut odihnă.

4. Deplasarea lor este însoţită de patru stele minunate de partea dreaptă a cercului solar şi fiecare stea având sub ea o mie de stele şi în partea stângă iarăşi patru stele, toate la un loc erau opt mii, rotind cu soarele în continuu.

5. Şi ziua cinsprăzece miliarde de îngeri îngrijeau de el, iar noaptea o mie.

6. Şi îngeri cu şase aripi erau în faţa cercului solar în flăcările arzătoare şi o sută de îngeri stârneau soarele să coboare şi să apună.

Cap. 12 - ***Minunatele elemente ale Soarelui***

1. Şi m-am uitat şi am văzut şi celălalte elemente zburătoare ale soarelui, a căror nume erau *Fenixuri* şi *Calkidri*, minunate şi splendide, cu nişte picioare şi cozi de de lei şi cu cap de crocodili, a căror aparenţă este ca a culorilor de curcubeu. Mărimea lor este de nouă sute de măsuri, aripile lor sunt ca de îngeri, fiecare având douăsprezece la număr şi ei purtau şi însoţeau soarele, făcând căldură şi rouă, precum le este poruncit de la Dumnezeu.

2. Astfel soarele roteşte şi se deplasează şi răsare sub cer şi cursul său trece pe sub pământ, iar lumina razelor sale este permanentă.

Cap. 13 - ***Îngerii îl duc pe Enoh la porţile Soarelui***

1. Acei oameni apoi, m-au dus spre răsărit şi m-au lăsat la porţile soarelui, pe unde el parcurge în acord cu anotimpurile şi circuitul lunar a întregului an şi a numărului

de ore, zi şi noapte.

2. Şi am văzut şase porţi deschise, fiecare poartă având şaizeci şi una de stadii şi un sfert de stadiu; şi le-am măsurat cu adevărat şi am înţeles mărimea lor, că este aşa de mare, prin care soarele trece şi se deplasează spre vest, în tocmai şi parcurge toate lunile şi se întoarce înapoi din nou, prin şase porţi, în acord cu anotimpurile. Astfel că perioada anului întreg, se termină după despărţirea celor patru anotimpuri.

Cap. 14 *- Îngerii îl duc pe Enoh la Apus*

1. Şi iarăşi m-au luat şi m-au purtat ace-i oameni, către partea de vest şi mi-au arătat şase porţi minunate, deschise spre răsărit, opuse apusului de soare, în acord cu numărul zilelor trei sute şaizeci şi cinci şi un sfert.

2. Astfel el din nou se deplasează în jos către porţile de vest şi luminează cu lumina sa splendidă şi sclipitoare, asupra pământului. Căci coroana sa strălucitoare este în cer, la un loc cu Domnul, păzită de patru sute de îngeri, timp în care soarele parcurge dedesubtul pământului, pe durata a şapte ore peste noapte, ore minunate. Jumătate din cursul său, îl petrece dedesubtul pământului, iar când se apropie

4. spre răsărit, este ce-a de-a opta oră de seară; şi luminează, iar cu el se deplasează şi coroana sa sclipitoare, cu flacăra sa mai tare decât focul.

Cap. 15 *- Bucăţi din Soare care cântă*

1. Apoi elementele soarelui, aşa numitele *Fenixuri* şi *Calkidri*, încep a cânta; de aceea fiecare pasăre flutură din aripi, în veselia lumini şi ele încep a cânta, după porunca Domnului.

2. Luminatorul aduce lumina întregi lumi şi dimineaţa se naşte în razele de soare, care sclipesc împrejur şi luminează întreaga faţă a pământului; şi mi-au arătat ei aceste calcule a circuitului de soare.

3. Iar porţile prin care intră el, sunt minunatele porţi ale calculări precise ale orelor dintr-un an. Din această cauză soarele este o minunată creaţie, a cărui circuit durează douăzeci şi opt de ani, iar apoi roteşte de la început.

Cap. 16 *- Îngerii îl aşează pe Enoh la Răsăritul Lunii*

1. Apoi ace-i oameni mi-au arătat alte cicluri, acele ale luni. Douăsprăzece porţi minunate, încununate de la vest la est, prin care luna se deplasează la timpul prevăzut.

2. Ea se deplasează prin prima ei poartă, în partea de vest, către soare, timp exact de treizeci şi una de zile; iar prin ce-a de-a doua poartă, iarăşi treizeci şi una de zile exact. Prin ce-a de-a treia exact treizeci de zile, prin ce-a de-a patra, exact treizeci de zile, prin ce-a de-a cincia precis treizeci şi una de zile, prin ce-a de-a şasea treizeci şi una, prin ce-a de-a şaptea treizeci de zile, prin ce-a de-a opta treizeci şi una de zile perfecte, prin ce-a de-a noua treizeci şi una, prin ce-a de-a zecia treizeci, prin ce-a de-a unsprăzecia treizeci şi una de zile exacte şi prin ce-a de-a douăsprăzecia douăzeci şi opt de zile exacte.

3. Şi se deplasează prin partea de vest, în acelaşi fel ca şi în răsărit şi împlineşte trei sute şaizeci şi cinci de zile şi un sfert ale anului solar, pe când anul lunar are trei sute cinzeci şi patru de zile şi aşteaptă cele douăsprăzece zile ale ciclului solar, care sunt epacta lunară a întregului an.

4. **Astfel aceste două cicluri conţin 532 de ani**

5. Un sfert de ziuă întârzie tot la al treilea an, iar în cel al patrulea se egalează.

6. De aceea ele sunt scoase de pe cer timp de trei ani şi nu sunt adăugate numărului de zile, fiindcă aceasta schimbă timpul anilor cu două luni noi; ca să se complecteze cu alte două diminuate.

7. Iar când poarţile de vest sunt depăşite, ea roteşte şi se deplasează spre est, către lumină şi parcurge aşa zi şi noapte în ciclul ceresc; mai jos decât ciclurile, mai prompt decât vânturile cereşti, sufletele, elementele şi îngeri zburători, ce-i care au şase aripi.

8. Având şapte cicluri identice în nouă ani.

Cap. 17 *- Despre cântecul de nedescris al îngerilor*

1. În mijlocul cerurilor am văzut ostaşi înarmaţi slujind Domnului cu timpane şi orgi, cântând fără încetare cu nişte voci plăcute, cântări diferite care sunt cu neputinţă de descris, care cuprind mintea

fiecăruia. Atât de minunate şi splendide sunt cântările acelor îngeri şi am fost atât de încântat, ascultându-le.

Cap. 18 - ***Enoh este dus în cel de-al Cincilea Cer***

1. Şi omul m-a luat în **cerul al cincilea** şi m-a lăsat şi am văzut acolo un nenumărat număr de ostaşi, numiţi Grigori. Aveau un aspect uman, iar înălţimea lor era mai mare decât a marilor uriaşi; cu feţele lor fermecătoare în tăcere permanentă. Dar în acest cer n-a fost slujbă şi am zis omului care era cu mine:

2. De unde sunt aceştia cu feţele lor fermecătoare şi melancolice şi cu gurile lor mute; şi de ce nu este slujbă în acest cer?

3. Şi ei mi-au spus mie: "*Aceştia sunt Grigori, care cu prinţul lor Satanail, l-au respins pe Domnul lumini, iar după ei sunt aceia care stau în întuneric cumplit, în cerul al doilea. Iar trei din ei au coborât pe pământ de pe tronul Domnului, în locul numit* ***Ermon*** * *şi au văzut pe ficele oamenilor ce frumoase erau şi le-au luat de neveste şi au umplut pământul cu odraslele lor; care în tot timpul anilor lor, au făcut nedreptatre şi rele şi au trăit în duşmănie mare.*

4. *De aceea Dumnezeu i-a judecat cu judecată mare şi ei plâng după duhovnicul lor şi vor fi pedepsiţi în ziua ce-a mare a Domnului.*"

5. Şi am zis eu către Grigori: "*Eu am văzut pe duhovnici voştri şi faptele lor şi chinurile lor mari şi m-am rugat pentru ei. Dar Domnul i-a pedepsit pe ei să locuiască sub pământ, până la sfârşitul cerului şi pământului.*"

6. Şi am zis: "*De aceea aşteptaţi duhovnici şi nu-i slujiţi Domnului şi nu aduceţi slujbă în faţa Domnului, până ce ura voastră pentru El, nu va scădea deplin.*"

7. Şi au ascultat ei sfaturile mele şi au vorbit cu cele patru categori din cer şi iată! Până am stat cu cei doi oameni, patru trâmbiţe au sunat laolaltă cu un sunet puternic sa auzit şi Grigori, au început a cânta într-o voce şi glasurile lor au urcat înaintea Domnului, fiind miloase şi pline de afecţiune.

****Ermon*** - *este vorba de muntele* ***Hermon*** - vezi cartea Urmaşi lui Ham, şi Adam şi Eva II, Cap. XX, Pompiliu Sfera.

Cap. 19 - ***Enoh este dus în cel de-al Şaselea Cer***

1. Şi m-au luat apoi ace-i oameni şi m-au urcat în **cel de-al şaselea cer** şi acolo am văzut şapte legiuni de îngeri foarte strălucitori şi plini de slavă, iar feţele lor străluceau mai tare ca lumina soarelui şi sclipeau; şi nu era diferenţă între feţele lor, comportarea s-au îmbrăcămintea lor. Ei dăde-au porunci şi învăţau deplasarea stelelor şi alternarea luni, s-au a revoluţiei solare şi a bunei guvernări a lumii.

2. Iar când văd fapte rele, ei d-au porunci şi instrucţiuni şi cântă cântări de laudă şi slavă.

3. Aceştia sunt arhangheli, care sunt peste îngeri, măsura întregi vieţi în cer şi pe pământ. Şi îngeri care sunt îndeletniciţi cu anotimpurile anilor, îngeri ce sunt peste râuri şi mări şi cei ce sunt peste fructele pământului şi îngeri care sunt peste fiecare iarbă în parte; împărţind hrană pentru toţi, fiecărei făpturi. Îngeri care cercetează sufletele oamenilor şi toate faptele lor şi ei trăiesc în faţa Domnului; iar în mijlocul lor se găsesc şase *Fenixuri* şi şase *Heruvimi*, cu câte şase aripi; cântând în permanenţă, într-o voce; şi nu este cu putinţă a se descrie cântările lor. Ei sunt fericiţi în faţa Domnului, la picioarele Sale.

Cap. 20 - ***Enoh este dus în cel de-al Şaptelea Cer***

1. Şi m-au ridicat acei oameni la **al şaptelea Cer** şi am văzut acolo o minunată lumină şi trupe arzătoare de arhangheli minunaţi, forţe nemateriale, proeminente în ordine şi guvernare; heruvimi şi serafimi, tronuri şi cei cu mulţi ochii, nouă regimente, rangul Ioaniţilor cei din lumină; şi m-am înspăimântat şi am început să tremur cu mare frică, iar acei oameni, m-au luat şi m-au purtat după ei şi mi-au zis mie:

2. "*Îmbărbătează-te Enoh şi nu-ţi fie frică*"; şi mi-au arătat dinafară pe Domnul, sezând pe tronul său cel prea înalt. Căci ce este în cel de-al zecilea cer, din vreme ce Domnul acolo locuieşte?

3. În cel de-al zecilea cer este Dumnezeu; în limba ebraică este numit *Aravat*.

4. Şi toate trupele cereşti au venit şi au

stat pe treapta a zecea, în acord cu ordinea lor şi s-au închinat Domnului, până la pământ, iar apoi s-au întors iarăşi la locurile lor, în veselie şi fericire, cântând cântări în nemărgineirea lumini cu vocile lor mici şi plăcute, slujind Lui cu slavă.

Cap. 21 ***- Enoh rămâne singur în cel de-al Şaptelea Cer***

1. Şi heruvimi şi serafimi au stat în jurul tronului, cu şase aripi şi mulţi ochii, nedepărtându-se nici unul de acolo. Stăteau în faţa Domnului şi făceau voia Lui, acoperind întreg tronul, cântând cu voci blânde înaintea Domnului: "*Sfânt, Sfânt, Sfânt, este domnul Stăpânul nostru Savaot, cerul şi pământul este plin de slava Ta.*"

2. Văzând toate aceste lucruri, acei oameni mi-au spus mie: "*Enoh, până aici avem poruncă să te însoţim pe tine.*" Şi au plecat ei oameni de la mine şi nu i-am mai văzut.

3. Şi am rămas singur la sfârşitul celui de-al şaptelea cer şi m-a cuprins frica şi am căzut cu faţa la pământ şi mi-am zis: *"Vai, ce-o să fie acum cu mine?"*

4. Atunci Domnul a trimis pe slăvitul său arhangelul Gabriel şi el mi-a zis mie: "*Îmbărbătează-te Enoh şi nu-ţi fie frică, ridică te în faţa Domnului în veşnicie, ridică te şi vino cu mine.*"

5. Şi eu i-am răspuns lui şi m-am gândit în mine: *"Domnul meu, sufletul meu s-a depărtat de la mine de frică şi spaimă şi de tremurat";* şi am chemat după ace-i oameni, care m-au adus până aici că am zis: *"în ei mă voi uşura şi cu ei voi merge înaintea Domnului."*

6. Iar Gabriel m-a prins şi m-a ridicat pe un vânt şi m-a aşezat în faţa Domnului.

7. Şi am văzut **Cerul al optulea**, care în ebraică este numit *Muzalot*, schimbătorul de anotimpuri, de secetă şi de ploaie şi al celor douăsprăzece semne ale constelaţiei, care sunt deasupra de Cerul al şaptelea.

8. Şi am văzut **Cerul al nouălea**, care în ebraică este numit *Kuhavim*, unde se găsesc casele cereşti ale celor douăsprăzece constelaţii.

Cap. 22 ***- În cel de-al Zecelea Cer, Mihail îl aşează pe Enoh în faţa lui Dumnezeu***

1. În **cel de-al zecilea cer** *Aravot*, am văzut eu chipul Domnului, ca fierul încins, luminând ca un foc.

2. Aşa am văzut eu faţa Domnului; şi faţa Sa este inefabilă, strălucitoare şi înfricoşătoare şi foarte, foarte strasnică.

3. Dar cine sunt eu ca să vorbesc de fiinţa cumplită a Domnului şi despre faţa sa minunată? Şi nu pot spune de mulţimea instruită şi de mulţimea de voci a tronului splendid şi nefăcut de mâini, nici de ce-i din împrejurul Lui, trupe de heruvimi şi serafimi, nici de cântările lor veşnice, nici de frumuseţea lor veşnică; şi cine poate descrie splendoarea inefabilă a gloriei Sale?

4. Şi am căzut cu faţa la pământ şi m-am închinat Domnului, iar El cu buzele sale mi-a zis mie:

5. "*Îmbărbătează-te Enoh, nu-ţi fie frică; ridică te şi stai înaintea feţei mele într-u veşnicie.*"

6. Şi arhanghelul Mihail, m-a ridicat şi m-a condus înaintea feţei Domnului.

7. Şi a zis Domnul către slujitori lui, îndemnându-i: "*Lăsaţi-l pe Enoh să stea înaintea feţei mele într-u etrenitate,*" iar cei slăviţi s-au închinat până la pământ către Domnul, spunând: "*Să fie cu Enoh, după cuvântul Tău!*"

8. Şi a zis Domnul către Mihail: "*Du-te şi coboară-i lui Enoh hainele cele pământeşti şi unge-l cu uleiul meu plăcut şi îmbracă-l cu hainele slavei Mele.*"

9. Şi a făcut aşa Mihail, după cum i-a zis Domnul; şi m-a uns el pe mine şi m-a îmbrăcat. Iar uleiul era mai tare ca lumina, ca o rouă dulce, cu un miros blând, sclipind ca razele de soare; şi m-am uitat la mine însumi şi am arătat ca unul din slăviţi săi.

10. Şi a chemat Domnul pe unul din arhangheli săi pe nume Pravuil, a cărui înţelepciune era mai ageră decât a altor arhangheli; care-le a scris toate faptele Domnului; şi Domnul a zis către Pravuil:

11. "*Adu aici cărţile din cămara casei mele şi condeiul cel ager şi iute la scris şi dă-le lui Enoh şi înmâneazăi-le cu mâna ta.*"

Cap. 23 ***- Enoh povesteşte călătoria sa împreună cu îngerii în 366 de cărţ***

1. Şi mi-a spus el mie întreaga facere a cerului şi a pământului, a mări şi a tuturor

elementelor, deplasarea şi mişcarea lor şi a trăsnetelor din trăsnete, despre soare şi lună, despre mersul şi schimbarea stelelor, de anotimpuri, ani, zile şi ore. De vântul de răsărit, numărul de îngeri, de formaţiunile cântărilor lor. Despre toate lucrurile omeneşti, de limba fiecărui om, cântare şi viaţă, de porunci, instrucţiuni şi vocile plăcute de cântări şi despre toate cele ce merită învăţate.

2. Apoi mi-a zis mie Pravuil: "*Toate lucrurile pe care ţi le-am spus, tu le-ai scris. Stai şi scrie toate sufletele omeniri, despre cei născuţi şi de locul pregătit pentru ei în veşnicie; căci toate sufletele au fost pregătite pentru veşnicie, înainte de facerea lumi.*"

3. Şi am stat treizeci de zile şi treizeci de nopţi şi le-am scris pe toate cu precizie şi am scris ***trei sute şaizeci de cărţi***.

Cap. 24 ***- Despre marile taine pe care Dumnezeu i le-a revelat lui Enoh***

1. Apoi Domnul m-a chemat şi mi-a zis: "*Enoh, şezi de partea stângă a mea cu Gabriel!*"

2 Şi m-am închinat până la pământ Domnului şi El mi-a zis mie: "*Enoh, iubitul meu, toate pe care le-ai văzut, toate lucrurile ce stau le-am terminat, îţi spun ţie, încă înainte de început. Toate pe care le-am creat, le-am făcut din nimica şi lucrurile văzute din cele nevăzute.*

3. *Ascultă Enoh şi ţine minte cuvintele mele, căci nici îngerilor Mei, nu le-am spus secretele mele şi nici nu le-am zis despre creşterea lor, nici despre veşnica împărăţie a mea; nici ei n-ar fi înţeles creaţia mea, pe care ţi-o spun ţie astăzi*.

4. *Căci până ce lucrurile să devină văzute, eu însumi umblam prin lucrurile nevăzute, asemeni soarelui de la est la vest şi de la vest la est.*

5. *Dar până şi soarele are pacea lui, însă eu pace nu am, fiindcă eu am creat toate lucrurile şi am conceput gândirea şi fondarea locuinţei ei şi din ea am creat lucrurile văzute.*"

Cap. 25 ***- Dumnezeu îi explică lui Enoh modul în care vizibilul şi invizibilul au ieşit din Neant***

1. "*Şi am poruncit eu, din cele mai mici părţi, ca lucrurile văzute să iese jos, din cele nevăzute; şi **Adoil** a ieşit jos foarte minunat şi l-am întreţinut pe el şi iată! El a avut coapsele sale de o lumină splendidă*."

2. Şi am zis către el: "*Să fi fără sfârşit, Adoil şi cele văzute să iese din tine!*"

3. Şi el a devenit fără sfârşit şi o mare lumină a ieşit afară. Eu am stat în mijlocul acelei lumini, care a ieşit şi astfel a fost *născută lumina din lumină*. Apoi a ieşit minunata etate şi a prezentat întreaga creaţie pe care eu am gândit s-o creez.

4. Şi am văzut că era bine.

5. Şi mi-am amplasat pentru mine tronul meu şi m-am aşezat pe el şi am zis lumini: "*Aşează te sus deasupra tronului şi fi întemeirea ce-a mai înaltă!*

6. *Căci deasupra lumini nu este nimic alceva şi am urcat şi am privit în sus de pe tronul meu.*"

Cap. 26 ***- Dumnezeu îl cheamă pe Archas, spiritul tare al Creaţie***

1. "Şi am chemat partea ce-a mai de jos pentru a doua oară şi am spus: *Să iese îndată afară **Arcas** şi el a ieşit îndată din cele nevăzute.*

2. Şi ***Arcas*** a ieşit îndată, greu şi foarte roşu.

3. Şi am spus: *Deschide-te **Arcas** şi naşterea să iese din tine; şi el a devenit fără sfârşit şi etatea a ieşit foarte minunată şi foarte întunecată, născând creaţia tuturor lucrurilor de jos şi eu am văzut că sunt bune* şi am zis către el:

4. *Du-te tu şi coboară jos şi fi cel dintâi şi fi întemeirea lucrurilor de jos;* şi aşa s-a întâmplat şi el a plecat jos şi s-a aranjat şi a devenit întemeierea lucrurilor de jos, *iar înafară de întuneric nu mai era nimic alceva.*"

Cap. 27 ***- Cum a creat Dumnezeu Apa şi cum a înconjurat-o cu Lumină înainte de a o aşeza peste şapte insule***

1. "Şi am poruncit să fie luat din lumină şi întuneric şi am zis: *Desparte-te şi a fost aşa; şi am luat din lumină şi s-a făcut apa şi am întins-o peste întuneric, dedesubtul lumini şi apoi prima dată am făcut apa, adică adâncimile şi am făcut întemeirea lumini împrejurul apei şi am făcut şapte cercuri de dinăuntru. Mi-am închipuit apa udă şi uscată*

adică gheaţă asemeni cristalului şi circumferinţa apelor şi a altor elemente. Şi fiecăreia din ele i-am arătat calea ei şi şapte stele am făcut, fiecare în cerul ei. Şi aşa a fost şi am văzut că este bine.

2. *Şi am despărţit lumina de întuneric, ceea ce s-ar spune, din mijlocul apelor încolo şi încoace şi am zis lumini să fie ziuă şi întunericului să fie noapte. Şi a fost noapte şi a fost ziuă,* ***prima zi****.*"

Cap. 28 ***- Dumnezeu îi arată lui Enoh înţelepciunea Sa şi modul în care El a creat toate forţele în şapte zile***

1. "*Apoi am făcut prima dată cercul ceresc şi am făcut ca apele de jos care sunt dedesubtul cerului, să se adune la un loc într-un întreg, iar apoi haosul s-a uscat şi a fost aşa.*

2. *În afara valurilor, am făcut stânci dure şi mari şi din ele am îngrămădit uscatul. Şi uscatul s-a numit pământ, iar mijlocul pământului l-am numit ambis, adică adâncimile şi am adunat marea într-un loc şi am legat-o cu un jug.*

3. Şi am zis către mare: *Opreşte te căci ţi-am dat limita veşniciei, să nu te desparţi din părţile tale din care eşti făcută.*

4. Apoi repede am făcut firmamentul. *Iar în ziua aceea m-am numit primul-făcut.*"

Cap. 29 ***- A fost o seară şi apoi o dimineaţă. A fost ziua a doua***

1. "*Pentru toate aceste oşti cereşti, Mi-am imaginat imaginea lor în esenţa focului şi privirea Mea s-a aşternut peste o stâncă tare şi neclintită, iar din străfundul ochilor Mei a ţâşnit un fulger care a transformat-o în acelaşi timp în apă şi în foc, fără ca apa să stingă focul şi fără să se usuce. Acest fulger a fost mai strălucitor ca Soarele, mai blând ca apa şi mai tare ca stânca.*

2. *Din această stâncă învăpăiată Eu am luat câteva flăcări şi din aceste flăcări am creat ierarhia celor nouă coruri angelice cu armele lor învăpăiate şi cu îmbrăcămintea din flacări arzătoare; şi am poruncit ca fiecare ierarhie de Îngeri să rămână mereu la locul ei.*

Aici Satanail cu îngeri săi a fost alungat jos din înălţime.

----

3. *Dar în această oştire cerească, un Înger n-a vrut să stea la locul lui, căci el a dorit să se înalţe mai presus de ceilalţi. De fapt, el a plăsmuit chiar un gând şi mai ambiţios şi cu neputinţă de realizat, să-şi plaseze tronul său mai presus de norii pământului, şi chiar deasupra propriului Meu Tron! El şi-a închipuit că puterea lui ar fi atunci egală cu a Mea.*

4. *Atunci Eu l-am aruncat din Raiul Meu pe el împreună cu toţi îngerii lui şi ei au zburat prin văzduh în continuu, până în adâncimile cele mai de jos.*"

Cap. 30 ***- Dumnezeu a creat toate cerurile în ziua a treia***

1. "În **ziua a treia** am poruncit pământului să rodească minunaţi pomi fructiferi şi dealuri şi sămânţa lor să încolţească şi am plantat Paradisul şi l-am împrejmuit şi am plasat acolo îngeri de foc, gardieni înarmaţi şi aşa am făcut reînoirea.

2. Apoi a venit seara şi a venit dimineaţa, **zilei a patra**.

3. Miercuri, în ziua a patra, am poruncit să fie mare lumină peste cercurile cereşti.

4. În primul, cel mai de sus cerc, am pus stelele, ***Kruno***, iar în al doilea ***Afrodit***, iar al treilea ***Aris***, în al cincilea ***Zeus***, în al şaselea ***Ermis***, în al şaptelea ce-a mai mică, ***Luna*** şi le-am împodobit cu stelele cele mici, luminători ai nopţi.

5. Mai jos am aşezat soarele, pentru a da lumină ziua şi luna şi stelele, pentru a lumina noaptea.

6. Soarele e făcut aşa să meargă, în acord cu cele douăsprăzece semne zodiacale ale constelaţiei. Am fixat succesiunea lunilor şi numele şi locul lor şi tunetul şi semnele orelor, cum se vor suceda.

7. Apoi a venit seara şi a venit dimineaţa, **zilei a cincea**.

8. Joi, în ziua a cincia, am poruncit mări să aducă peşti şi păsări uşoare, de multe feluri şi toate dobitoacele, pe tot cuprinsul pământului; cele ce merg pe patru picioare şi se ridică în aer, masculi şi femeele şi în fiecare din ele, am pus suflarea duhului de viaţă.

9. Şi a venit apoi seara şi apoi dimineaţa, **zilei a şasea**.

10. Vineri, în **ce-a de-a şasea zi**, am poruncit înţelepciuni mele să-l facă pe om din şapte elemente: Prima carnea sa, din pământ. A doua sângele său, din rouă. A treia ochii săi, din soare. Oasele sale, din piatră. Cinci, înţelepciunea din promptitudinea îngerilor şi din nori. Şase, venele sale şi părul său din iarba pământului. Şapte, sufletul său din răsuflarea mea şi a vântului.

11. Şi l-am înzestrat cu şapte firi: Auz trupesc, ochii pentru vedere, duh pentru a presimţi, vene pentru atingere, sânge pentru gust, oase pentru îndurare şi inteligenţă pentru emancipare (plăcere).

12. L-am conceput iscusit şi l-am creat pe om din natură nevăzută şi văzută. Ambele sunt în el, moartea şi viaţa şi imaginea. El ştie a vorbi ca o fință creată, umilit în minunăţii şi iarăşi mare în umilinţă. L-am pus pe pământ, al doilea înger, onorabil, minunat şi slăvit şi i-am dat să stăpânească peste pământ şi să aibe înţelepciunea mea; şi nimeni pe pământ nu este ca el, dintre toate făpturile existente.

13. Şi i-am dat nume din cele patru părţi, din est, din vest, din sud şi din nord; şi am ales pentru el patru stele deosebite şi l-am numit Adam şi i-am arătat lui două căi, ce-a a lumini şi ce-a a întunericului şi i-am zis lui:

14. Aceasta este bine şi aceasta este rău, ca să ştiu dacă mă va iubi, s-au mă va urâ; ca să-i ştiu pe cei din neamul lui, ce mă vor iubi.

15. Căci eu am văzut natura lui, da el nu şi-a văzut-o pe a sa. De aceea a păcătuit mai mult, iar eu am spus: *După păcat, ce va veni decât moartea?*

16. *Şi am pus somnul în el şi el a adormit; şi am luat din el o coastă şi i-am făcut femeie, ca moartea să vină peste el prin femeie şi am luat ultimul său cuvânt şi am numit-o mamă, adică Eva.*"

Cap. 31 ***- Dumnezeu îi dă lui Adam Raiul şi deschide Cerul pentru ca el să poată vedea Îngerii***

1. "*Adam a trăit pe pământ şi i-am creat o grădină în Eden în est, ca să observe testamentul şi să păzească porunca*.

2. *I-am deschis cerurile lui, ca să-i poată vedea pe îngeri cântând cântări de victorie şi lumina ce-a fără de întuneric*.

3. *Şi a fost el continu în paradis, iar diavolul a înţeles că eu vreau să zidesc o altă lume, căci Adam a fost domn pe pământ, s-o stăpânească şi s-o controleze*.

4. ***Diavolul*** este spiritul rău a locurilor de jos. Ca decăzut a fost numit ***Satana***, precum numele lui ceresc era ***Satanail***. Aşa el a devenit departe de ceilalţi îngeri, însă natura sa, nu a schimbat înţelepciunea sa, în ceea ce priveşte priceperea dreptăţi şi a păcatelor.

5. Şi el a înţeles condamnarea sa şi păcatele ce le-a săvârşit. De aceea el a contemplat împotriva lui Adam, de aceea a intrat şi a sedus-o pe Eva, dar pe Adam, nu l-a atins.

6. *Şi am blestemat ignoranţa, dar ce am binecuvântat anterior, nu am blestemat. Căci nu l-am blestemat pe om, nici pământu, nici pe celălalte creaturi, ci fructul răutăţi omeneşti şi fapta ei*."

Cap. 32 ***- După păcatul lui Adam, Dumnezeu îl alungă din Rai***

1. "Spunând către el: *Din pământ eşti şi din pământ de unde te-am luat, te voi întoarce; şi nu te voi ruina, dar te voi întoarce de unde te-am luat.*

2. *Ca să te iau iarăşi la ce-a de-a doua venire a Mea*.

3. *Şi am binecuvântat toate făpturile mele văzute şi nevăzute; iar Adam a fost cinci ore şi jumătate în paradis*.

4. *Şi am binecuvântat ziua a şaptea care este Sabatul, în care el s-a odihnit de la muncile sale*."

Cap. 33 ***- Dumnezeu îi arată lui Enoh vârsta Lumii şi durata sa de 7000 de ani***

1. "*Şi am numit şi* **a opta zi** *deasemenea, ca această zi să fie prima-creată după creaţia mea. Astfel primele şapte, rezultă în forma a şapte mii, iar la începutul celei de-a opta mie, nu va mai fi timp, nici anii, nici luni, nici săptămâni, nici zile, nici ore*.

2. *Iar acum, Enoh, toate acestea ce ţi le-am spus ţie, trebuie ca tu să le înţelegi, ca să pricepi lucrurile cereşti şi toate cele văzute pe pământ şi toate cele scrise în cărţi de înţelepciunea mea minunată. Toate acestea le-am creat, din cele mai de sus întemeiri, spre cele de jos şi spre sfârşit şi nimeni nu m-a sfătuit şi nici n-a moştenit creaţia mea*.

3. *Eu singur sunt veşnic, ne făcut de mâini şi fără schimbare.*

4. *Sfetnicul meu este gândul meu, înţelepciunea şi cuvântul meu sunt făurite, iar ochii mei le observă toate lucrurile cum ele stau şi tremură de spaimă.*

5. *Dacă-mi întorc faţa, atunci toate lucrurile vor fi nimicite.*

6. *Deschide-ţi mintea Enoh şi cunoaşte-l pe cel ce-ţi vorbeşte ţie şi ia-ţi cărţile cu tine, cele ce le-ai scris tu.*

7. *Şi-ţi voi da pe **Samuil** şi **Raguil**, care te-au condus aici şi cărţile şi întoarce te jos pe pământ şi spune fiilor tăi toate de care ţi-am spus eu şi toate cele ce-ai văzut. De la cerul cel mai de jos, până la tronul meu şi de toate legiunile.*

8. *Căci eu am creat toate puterile şi nu e nimeni care să-mi reziste şi care să nu mi se supună mie. Căci toate sunt sub monarhia şi sunt sub stăpânirea mea.*

9. *Dă-le lor aceste cărţi scrise, iar ei le vor citi şi vor şti că eu sunt creatorul tuturor lucrurilor şi vor înţelege că alt Dumnezeu în afară de mine, nu este.*

10. *Şi să le păstreze şi să le citească aceste cărţi scrise de mâna ta, din tată în fiu, generaţie de generaţie şi naţiune de la naţiune.*

11. *Şi-ţi voi da ţie, Enoh, pe mediatorul şi Arhistrategul Mihail, pentru manuscrisele părinţilor tăi **Adam**, **Set**, **Enos**, **Cainan**, **Mahalalel** şi **Iared**."*

Cap. 34 ***- Dumnezeu îi condamnă pe închinătorii la idoli şi dezlănţuie potopul asupra lor***

1. "*Pentru că oamnei au alungat poruncile şi sfaturile mele şi mai rele seminţi au crescut, fără teamă de Dumnezeu, care n-au vrut mie să mi se închine, ci s-au închinat dumnezeilor lor şi au refuzat unirea mea. Au adus tot pământul la necredinţă, ofensă şi lascivitate groaznică, cu toţi unul după altul şi s-au întinat în toate urâciunile lor, pe care urăsc a le spune.*

2. *De aceea voi coborâ peste ei un potop, peste pământ şi-i voi nimici pe toţi oameni şi tot pământul va fi ruinat în întuneric.*"

Cap. 35 ***- Un om din familia lui Enoh va fi lăsat în viaţă, pentru că a urmat poruncile Mele***

1. "*Iar după aceea, din seminţia ta se va ridica o nouă seminţie, mult mai încolo, dar şi ei vor fi mulţi nesăţioşi.*

2. *Iar cei ce vor urma, vor revela urmaşilor lor, manuscrisele părinţilor tăi, ca să le facă cunoscut cine este păzitorul lumi. Aceştia vor fi cei credincioşi şi cei ce trăiesc în a mea plăcere, care nu vor duce în pustiu numele meu.*

3. *Iar ei vor spune urmaşilor lor, iar aceia citind, vor fi slăviţi, mai mult decât primi.*"

Cap. 36 ***- Dumnezeu îi cere lui Enoh să se pregătească să-i părăsească pe ai săi peste 30 de zile***

1. "*Acum Enoh, îţi dau ţie termen de treizeci de zile să petreci acasă şi să le spui fiilor tăi şi întregi tale case, tot ce-ai auzit dinaintea feţei mele, ca să ştie că alt Dumnezeu în afară de mine, nu este.*

2. *Ca todeauna să păzească poruncile mele şi să înveţe cele citite în aceste manuscrise.*

3. *Iar după treizeci de zile, voi trimite îngerul meu la tine şi te va lua pe tine de pe pământ, dintre fiii tăi şi te vor aduce la mine.*"

Cap. 37 ***- Dumnezeu cheamă un înger***

1. Apoi a chemat Domnul pe unul dintre îngeri mai vechi, teribil şi ameninţător şi l-a pus lângă mine, arătând alb ca zăpada, iar mâinile lui erau ca gheaţa, având un chip rece şi mi-a îngheţat faţa, căci n-am putut îndura spaima de Domnul; la fel cum nu se poate îndura burlanul de foc, s-au arşiţa soarelui şi îngheţul de vânt.

2. Şi Domnul mi-a zis mie: "*Enoh, dacă faţa ta n-ar fi fost îngheţată aici, nici un om n-ar putea suporta chipul meu.*"

Cap. 38 ***- Fiul lui Enoh îl aştepta pe tatăl său zi şi noapte***

1. Apoi a spus Domnul către acei oameni care la început m-au purtat în sus: "*Mergeţi cu Enoh jos pe pământ şi aşteptaţi-l până la ziua determinată.*"

2. Şi m-au dus peste noapte şi m-au pus pe patul meu.

3. Iar Metusal aşteptând venirea mea, a veghiat peste patul meu zi şi noapte, plin de teamă, până n-a auzit sosirea mea şi i-am zis

lui: ”*Să vină toată casa mea la un loc, ca să le spun pe toate*”.

Cap. 39 - ***Enoh se simte mic după dialogul lui cu Dumnezeu***

1. Oh, fii mei iubiţi, ascultaţi sfaturile tatălui vostru, cu atât mai mult, cu cât aceasta este voia Domnului.

2. Am fost lăsat să vin la voi astăzi, ca să vă anunţ pe voi, nu din buzele mele, ci din buzele Domnului, toate care sunt au fost şi tot ce este cunoscut acum şi toate care vor veni, până la ziua-judecăţi.

3. Căci Domnul m-a lăsat să vin la voi ca să auziţi din gura mea, căci sunt unul care a văzut faţa Domnului, ca fierul înroşit, ce scoate scântei şi foc.

4. Priviţi acum în ochii mei, ochi mari, destinaţi vouă, căci am văzut ochii Domnului, strălucind ca razele de soare, umplând ochii omeneşti de spaimă.

5. Voi acum vedeţi, fiii mei, mâna dreaptă a omului ce vă va ajuta, însă eu am văzut mâna dreaptă a Domnului, care m-a ajutat a atinge cerul.

6. Voi vedeţi faptele lucrărilor mele, ca pe ale voastre, însă eu am văzut lucrările perfecte şi nelimitate ale Domnului.

7. Voi aţi auzit vorbele buzelor mele, precum eu am auzit gura Domnului, ca un tunet enorm şi fără sfârşit, zguduind nori.

8. Iar acum fiilor mei, ascultaţi cuvântul tatălui vostru pământesc, cât de înspăimântător şi de groaznic este să stai în faţa stăpânului pământului şi cât mai teribil şi groaznic este să stai în faţa stăpânului cerului şi păzitorului viilor şi morţilor şi a legiunilor cereşti. Cine va putea să îndure această durere nesfârşită?

Cap. 40 - ***Enoh le povesteşte copiilor săi ceea ce a văzut***

1. Iar acum fiilor mei, eu ştiu toate lucrurile de pe buzele Domnului şi am văzut cu ochii mei începutul şi sfârşitul.

2. Şi le ştiu pe toate şi le-am scris pe toate, cărţile cereşti şi sfârşitul şi plenitudinea lor şi legiunile, unde mărşăluiesc ele.

3. Şi am măsurat şi am descris stelele şi nenumărata lor mulţime.

4. Ce om a văzut deplasarea şi ciclul lor? Căci nici chiar îngerii n-au văzut întreaga lor mulţime, până ce eu am scris toate numirile lor.

5. Şi am măsurat cercul solar şi razele lui şi am numărat orele şi am scris toate cele de pe pământ, am scris toate lucrurile nutritive şi toată sămânţa însămânţată şi ne însemânţată şi toate plantele şi fiecare iarbă şi fiecare floare şi mireasma lor dulce şi denumirile lor pământeşti. Locul norilor şi compoziţia lor şi aripile lor şi cum ei aduc ploaie şi ea plouă.

6. Pe toate le-am cercetat şi am descris calea tunetului şi a fulgerului şi păzitori lor. Mărimea şi mersul lor şi jugurile grele cereşti cu care sunt legate. Care fiind dezlegate, produc spaimă şi aruncă furia norilor şi pe toate le nimicesc pe pământ.

7. Am scris despre casele-comorilor de zăpadă şi a caselor de iarnă şi îngheţ şi am observat anotimpurile care tind a umple nori şi a-i descarca.

8. Am scris despre locurile de odihnă ale vânturilor şi am văzut şi observat paznici lor, care poartă greutatea şi măsura lor pe cântar. Le cântăresc ei, prima dată şi apoi le dă drumul în acord cu măsura potrivită, peste tot pământul; pe când răsuflarea vântului greu, face pământul să se cutremure.

9. Şi am măsurat întreg pământul, munţi săi, dialurile toate, câmpiile şi copaci. Stânci, râuri şi toate cele existente le-am scris. Înălţimea dintre pământ şi cel de-al şaptelea cer şi de acolo până în iadul cel mai de jos; şi locul de judecată, dimensiunea imensă a iadului cel deschis şi groaznic.

10. Şi am văzut prisonieri şi durerile lor, în aşteptarea judecăţi lor.

11. Şi am scris toate judecăţiile şi toate faptele lor.

Cap. 41 - ***Enoh plânge păcatul lui Adam***

1. I-am văzut pe primi noştri părinţi, Adam şi Eva şi am suspinat şi am bufnit în plâns şi le-am spus fiind ruinaţi şi dezonoraţi:

2. ”*Vai de mine şi de neputinţa mea, pentru chinurile părinţilor mei*”; şi m-am gândit în inima mea şi am spus:

3 ”*Binecuvântat este omul ce-l care nu s-a născut, s-au cel care s-a născut, dar n-a*

păcătuit în faţa Domnului, ca să nu ajungă în aceste locuri, nici să nu poarte jugurile lui".

Cap. 42 - ***Enoh ajunge în faţa porţilor iadului***

1. Am văzut paznicii şi gardienii porţilor din iad; stând cu nişte şerpi imenşi, cu chipurile lor ca nişte felinare stinse şi ochii lor de foc ţi cu dinţi ascuţiţi. Şi am văzut întreaga creaţie a Domnului şi dreptatea sa; faptele oamenilor, unele bune iar altele rele, faptele unora cunoscând minciuna şi răutatea.

Cap. 43 - ***Enoh explică modul în care a observat şi a consemnat judecăţile lui Dumnezeu***

1. Am mai măsurat fiilor mei şi am scris toată fapta şi toată măsura şi toată judecata dreaptă.

2. Precum un an este mai onorabil decât altul, aşa şi oameni, unii sunt mai onorabili decât alţii. Unii pentru avere multă, alţii pentru înţelepciunea inimi, unii pentru intelect propriu, alţii din viclenie, unul din tăcere, altul din impuritate, altul pentru forţa sa, altu din arătarea sa, altul din tinereţe, altu din stricteţe, alţii din grijă trupească, din sensibilitate. Să fie auzit peste tot, căci nu este nimic mai bun decât frica de Dumnezeu, acela va fi mai slăvit în timpul ce va veni.

Cap. 44 - ***Enoh le cere copiilor lui să nu dispreţuiască niciodată pe nimeni, fie el mic sau mare***

1. Domnul cu mâinile sale l-a făcut pe om, după asemănarea feţei sale. Domnul l-a făcut pe el mic dar minunat.

2. Orcine ocărăşte chipul stăpânului şi urăşte chipul Domnului, acela detestă faţa Domnului şi ce-l care se mânie pe cineva fără dreptate, mânia Domnului îl va nimici pe acela; şi cel ce scuipă pe faţa cuiva, fără reproş, acela va fi nimicit de marea judecată a Domnului.

3. Binecuvântat este ce-l ce nu ţine duşmănie în inima sa pentru alt om şi urăşte nedreptatea şi o condamnă şi-i ridică pe cei căzuţi şi va ajuta pe cel nevoiaş, fiindcă în ziua mari judecăţi fapta fiecăruia va fi cântărită şi măsurată cu mare precizie, ce s-ar spune, asemeni cântarelor din târguri; şi fiecare va învăţa măsura sa şi în acord cu această măsură va primi răsplata sa.

Cap. 45 - ***Dumnezeu explică limpede că El nu doreşte sacrificii, ci doar o inimă simplă şi curată***

1. Orcine se grăbeşte să aducă ofertă înaintea Domnului şi Domnul se va grăbi să-l dăruiască pe acela pentru fapta sa.

2. Dar orcine va stinge candela dinaintea feţei Domnului şi nu judecă cu dreptate şi Domnul va stinge comoara sa sufletească din împărăţia cerului.

3. Când Domnul necesită pâine, s-au lumănare, s-au carne, s-au orcare alt sacrificiu, atunci aceasta nu este nimic, căci Dumnezeu necesită o inimă pură, căci el cercetează inima fiecărui om.

Cap. 46 - ***La fel cum un împărat nu acceptă cadouri rău intenţionate, tot astfel şi Dumnezeu le respinge***

1. Ascultă poporul meu şi luaţi aminte cuvintelor mele.

2. Dacă orcine aduce daruri stăpânului său pământesc şi are gânduri necredincioase în inima lui şi stăpânul ştie acest lucru, oare el nu va fi supărat pe acela şi oare el nu va refuza darul aceluia şi nu-l va da pe mâna judecăţi?

3. S-au dacă un om se face bun în faţa altuia, prin înşelăciunea limbi, dar are răutate în inimă, iar celălalt înţelegând trădarea inimi aceluia, oare nu va fi el condamnat de acesta, din timp ce a fost plin de neadevăr pentru el?

4. Iar când Domnul va trimite lumina sa minunată, atunci va fi judecata pentru ce-i drepţi şi ce-i nedrepţi şi nimeni nu se va putea sustrage de la ea.

Cap. 47 - ***Enoh îşi învaţă fiii şi le dă manuscrisul acestei cărţi***

1. Şi acum fiilor mei, gândiţivă-ţi în inimile voastre şi luaţi în seamă spusele părinţilor voştri, căci ele toate sunt ieşite din gura Domnului.

2. Luaţi aceste cărţi scrise de mâinile părinţilor voştri şi învăţaţile-ţi.

3. Căci cărţile sunt multe ca număr, iar din ele veţi şti faptele Domnului, toate care

au fost de la începutul creaţiei şi vor fi până la sfârşitul timpului.

4. Iar dacă veţi lua aminte la manuscrisele mele, atunci nu veţi păcătui împotriva Domnului, căci acolo alceva nu veţi găsi, decât pe Domnul, care nu este nici în cer, nici pe pământ, nici în locurile cele de jos şi nici în alte locuri.

5. Căci Domnul şi-a aşezat locaşul său în necunoscut şi a întins cerurile văzute şi nevăzute; şi a fixat pământul pe ape şi a făcut făpturi nenumărate şi a socotit apa şi întemeirea ce-a nefixată şi pulberea de pe pământ şi nisipul mări şi picăturile ploi şi roua dimineţi şi răsuflarea vântului. Pe toate cine le va socoti? Cine a umplut pământul şi marea şi iarna indisolubilă?

6. Şi a scos stelele din foc şi a împodobit cerul şi lea pus în mijlocul lui.

Cap. 48 ***- Despre trecerea Soarelui deasupra celor şapte cercuri***

1. Căci soarele se deplasează dealungul a şapte cercuri cereşti însoţit de o sută optzeci şi două de tronuri, coborând în jos pentru ziua ce-a scurtă şi încă o sută optzeci şi două, care coboară în jos în ziua ce-a mare; el având două tronuri pe care se odihneşte rotind deasupra tronurilor lunare, când în ziua de şaptesprăzece Tsivan coboară jos până în luna Tevan, când pe şaptesprăzece urcă în sus.

2. Şi se apropie de pământ, iar pământul se bucură şi dă roade, iar când se îndepărtează şi pământul se întristează, iar pomii şi fructele, nu mai înfloresc.

3. Pe toate acestea el le-a măsurat, cu buna măsură a orelor şi a fixat măsura prin înţelepciunea sa, a celor văzute şi nevăzute.

4. Căci din cele nevăzute le-a făcut pe cele văzute, căci şi El este din cele nevăzute.

5. De aceea vă fac cunoscute, fiilor mei, aceste cărţi, care să le distribuiţi fiilor şi tuturor urmaşilor voştri şi printre neamuri; ca să înveţe frica de Dumnezeu, să le primească pe ele şi să le iubească mai mult decât mâncarea şi plăcerile pământeşti şi să le citească şi să le aplice.

6. Iar ce-i ce nu vor să înţeleagă pe Domnul şi cei ce nu au frică de Dumnezeu; care nu le primesc, ci le alungă şi nu le acceptă, judecata groaznică îi va aştepta pe aceia.

7. Binecuvântat este omul care va purta jugul acestor cărţi şi le va însuşi, căci aceia vor fi eliberaţi de judecata ce-a mare.

Cap. 49 ***- Enoh le cere fiilor săi să nu jure şi arată făgăduinţa lui Dumnezeu făcută chiar în pântecele mamelor***

1. Vă jur eu vouă fii mei, dar nu vă jur cu blestem, nici pe cer nici pe pământ, nici pe vreo altă făptură creată de Dumnezeu. Căci Domnul spune: "*În mine nu este blestem, nici nedreptate, decât dreptate*."

3. Căci dacă nu este crezare de adevăr în oameni, ei să jure doar spunând: Da, da, s-au nu, nu.

4. Da, da, eu vă jur vouă, că nu este nici un om, care să fie ieşit din burta mamei sale, care să nu aibe pentru el loc pregătit pentru odihna sufletului său, dar şi măsură pentru faptele sale lumeşti.

5. Da, fiilor, să nu vă înşelaţi, căci acestea au fost pregătite dinainte. Locaş, pentru sufletul fiecărui om.

Cap. 50 ***- Nici un om de pe Pământ nu poate sta ascuns, nici faptele lui să fie tăinuite***

1. Pe toate le-am scris, toate faptele fiecărui om şi nici un născut pe pământ, nu poate rămâne ascuns; nici faptele lui nu pot rămâne nevăzute.

2. Căci pe toate le-am prevăzut.

3. De aceea fiii mei, în răbdare şi umilinţă vă petreceţi viaţa veşnică.

4. Înduraţi pentru Domnul, toate nedreptăţile, toate atacurile şi faptele rele.

5. Dacă aproapele vostru, s-au duşmanul se răzbună pe voi, nu-i întoarceţi cu aceiaşi măsură, căci Domnul le va întoarce în locul vostru şi el va fi răzbunarea voastră, în ziua mari judecăţi, când printre oameni atunci nu va fi nici un răzbunător.

6. Orcine din voi va cheltui aur şi argint de dragul fratelui său, acela va primi mult mai multe comori, în viaţa care va veni.

7. Nu nedreptăţiţi pe văduve, nici pe orfani, nici pe străini, ca urgia lui Dumnezeu să nu cadă asupra voastră.

Cap. 51 ***- Enoh cere ca nimeni să nu-şi ascundă comorile în pământ, ci ca ele să***

fie dăruite săracilor

1. Întindeţivă-ţi mâinile către săraci şi le daţi după puterile voastre.

2 Nu-ţi ascunde şi îngropa argintul în pământ.

3. Ajută-l pe credincios în faptele sale şi nici o faptă rea nu se va găsi în timpul nenorociri tale.

4. Şi orice jug al necazului, s-au al cruzimi, va veni peste tine, poartă le pe toate de dragul Domnului. Atunci îţi vei primi răscumpărarea în ziua judecăţi.

5. Este bine să te rogi Domnului, dimineaţa, la amiază şi seara, pentru slava creatorului tău.

6. Pentru ca orice răsuflare vie, îi aduc lui slavă şi toate făpturile văzute şi nevăzute, mulţumire îi aduc lui.

Cap. 52 - ***Dumnezeu îi învaţă pe credincioşii Lui cum trebuie să-L preamărească***

1. Binecuvântat este omul care-şi deschide buzele sale şi slavă aduce Dumnezeului Oştirilor şi slavă Domnului aduce în inima sa.

2. Blestemat este tot omul care-şi deschide gura sa pentru a aduce calomnie şi dispreţuire aproapelui său, fiindcă acela-l dispreţuieşte pe Dumnezeu.

3. Binecuvântat este cel ce-şi deschide buzele binecuvântând şi lăudând pe Dumnezeu.

4. Blestemat este înaintea Domnului toate zilele vieţi sale, acel ce-şi deschide buzele pentru a blestema şi a insulta.

5. Binecuvântat este cel ce laudă faptele Domnului

6. Blestemat este cel ce dispreţuieşte creaţia Domnului.

7. Binecuvântat este cel ce ridică pe cel căzut de jos.

8. Blestemat este ce-l doritor de nimicirea acelor lucruri ce nu-i aparţin lui.

9. Binecuvântat este cel ce păzeşte întemeirea tatălui său dintr-u început.

10. Blestemat este cel ce răsuceşte poruncile primilor noştri părinţi.

11. Binecuvântat este cel ce sădeşte iubire şi pace.

12. Blestemat este ce-l ce tulbură pe cei ce-şi iubesc aproapele.

13. Binecuvântat este cel umilit cu limba şi toată inima sa.

14. Blestemat este cel ce cu limba vorbeşte de pace, dar în inima sa stă sabia.

15. Căci toate aceste lucruri vor fi cântărite şi scrise în cărţi şi vor fi dezvelite în ziua judecăţi celei mari.

Cap. 53 - ***Enoh confirmă cuvântul lui Dumnezeu***

1. Acum, fiilor mei, să nu spuneţi: "*Tatăl nostru va sta înaintea Domnului şi se va ruga pentru păcatele noastre, căci nu este ajutor pentru cel ce-a păcătuit.*

2. Voi aţi văzut precum am scris eu toate faptele tuturor oamenilor, în faţa creaţiei sale? Toate faptele, din toate timpurile sunt scrise şi nimeni nu poate nega acele manuscrise, căci Domnul le vede pe toate, cum sunt deşărtăciune şi minciunile care stau în casele-comorilor din inimă.

3. Iar acum fiilor mei, cântăriţi bine toate spusele părinţilor voştri, ca pe urmă să nu regretaţi şi să spuneţi: "*De ce părinţi noştri nu ne-au spus nouă?*"

Cap. 54 - ***Enoh le cere copiilor săi să dea mai departe cărţile lui***

1. Până în timpurile acelea, nepătrunse de noi acum, aceste cărţi să fie moştenirea voastră într-u pace.

2. Înmânaţile-ţi tuturor acelora care le doresc şi instruiţii pe ei, ca fiecare om să poată vedea lucrurile minunate şi nemaipomenite ale Domnului.

Cap. 55 - ***A sosit timpul ca Enoh să fie înălţat la cer***

1 Fiilor mei, ziua mea se apropie.

2. Căci îngeri care mă vor conduce pe mine şi vor sta înaintea mea şi mă vor îndemna la despărţirea mea de voi; ei stau acum aici pe pământ, aşteptând ziua de care le-a fost spus.

3. Căci mâine voi urca la cer, la Ierusalimul cel mai de sus, la moştenirea mea ce-a veşnică.

4. De aceea vă spun, faceţi înaintea Domnului cele plăcute lui.

Cap. 56 - ***Matusalem îi cere tatălui său să-l binecuvânteze***

1. Iar Metusalam a zis către tatăl său Enoh: "*Ce este plăcut ochilor tăi, ca eu să fac înaintea chipului tău, ca tu să binecuvântezi faptele noastre şi pe fiii tăi, ca poporul tău să se slăvească prin tine înainte de a te despărţi de noi, precum Domnul ţi-a spus?*"

2. Şi Enoh i-a răspuns fiului său Metusalam: ”*Ascultă fiule, din timpul când Domnul m-a uns cu uleiul harului său, eu foame n-am mai avut de a mânca, iar sufletul meu nu-şi mai aminteşte de cele pământeşti, nici nu-mi doresc eu lucruri pământeşti!*

Cap. 57 - *Enoh îi cere fiului său Matusalem să adune comunitatea*

1. *Fiul meu Metusalam, cheamă-i pe toţi duhovnici tăi şi toată casa ta şi pe bătrâni din popor, ca să le vorbesc şi să mă depărtez de la voi, aşa cum este hotărât pentru mine.*”

2. Şi Metusalam a grăbit şi i-a adunat pe toţi duhovnici: ”*Regim, Riman, Uhan, Chermion, Gaidad şi pe toţi bătrâni din popor, înaintea tatălui său Enoh*”; iar el i-a binecuvântat pe ei şi le-a zis lor:

Cap. 58 - *Învăţăturile lui Enoh către copiii săi*

1. Ascultaţimă-ţi fiilor mei.

2. În zilele acelea când Domnul a coborât pe pământ de dragul lui Adam şi a cercetat toate făpturile sale, pe care el însuşi le-a făcut; după ce l-a făcut pe Adam; Domnul a chemat toate dobitoacele de pe pământ şi toate reptilele şi toate păsările ce zboară prin aer şi le-a adus înaintea lui Adam, părintele nostru.

3. Şi Adam a dat nume la fiecare vietate de pe pământ.

4. Iar Domnul l-a făcut pe el stăpân peste toate ele şi i-a supus lui toate acestea şi le-a făcut mute şi fără judecată, ca omul să le poată porunci şi să-i fie lui supuse.

5. Astfel Domnul l-a făcut pe om, stăpân peste posesiunea sa.

6. Căci Domnul nu va judeca nici un suflet de animal de dragul omului, ci va judeca sufletul omului, după cele făcute dobitoacelor în timpul vieţi lui, căci omul va avea un loc aparte.

7. Precum sufletele oamenilor, aşa şi ale dobitoacelor, nu vor pieri nici unul, până la judecata Domnului care le-a făcut. Atunci ele îl vor acuza pe om, dacă acesta le-a făcut lor rău, s-au nu.

Cap. 59 - *Enoh îi învaţă pe copiii săi în legătură cu gravitatea contactului necurat*

1. Căci orcine pângăreşte sufletul fiarei, pângăreşte sufletul său propriu.

2. Căci omul aduce jertfe de animale curate, pentru iertarea păcatelor sale, ca să-şi vindece sufletul său.

3. Dacă omul aduce sacrificii de animale curate şi păsări, omul este vindecat şi sufletul său este vindecat.

4. Toate vă sunt date pentru mâncare, cele pe patru picioare sunt bune pentru vindecare, ele curăţă sufletul.

5. Însă orcine ucide fiara fără trebuinţă, acela îşi ucide propriul său suflet şi-şi pângăreşte trupul său.

6. Iar acela care face vreo nedreptate fiarei, pe faţă s-au în ascuns, aceea este o faptă rea şi el îşi pângăreşte sufletul său.

Cap. 60 - *Cel ce pângăreşte sufletul altcuiva îşi pângăreşte propriul suflet*

1. Iar ce-l ce caută a nimici suflet de om, acela îşi nimiceşte propriul său suflet şi îşi distruge propriul său trup şi vindecare pentru acela nu este în toate timpurile.

2. Şi ce-l ce sapă groapa altuia, singur va cădea în ea şi pentru acela nu va fi vindecare în toate timpurile.

3. Şi ce-l ce râvneşte la averea altuia, nu va rămâne nepedepsit la judecata ce-a mare în toată vremea.

4. Şi ce-l ce mărturiseşte strâmb s-au vorbeşte de rău sufletul cuiva, acela nu va avea de câştigat dreptate în toată vremea.

Cap. 61 - *Enoh le cere fiilor săi să evite nedreptatea*

1. Iar acum fiilor mei, ferițivă-ţi inimile voastre de la orice nedreptate, pe care Domnul o urăşte. ”*Cereţi duh de la Dumnezeu şi el va da fiecărui suflet în parte; căci eu ştiu toate lucrurile din timpurile minunate care vor urma, multe lucruri bune sunt pregătite pentru oameni cei buni şi rele pentru cei răi, fără ezitare.*”

2. Binecuvântaţi sunt cei ce intră în casele cele bune, căci din cele rele, scăpare nu este.

3. Auziţi fiilor mei, mici şi mari! Când

omul îşi pune în inima sa gând bun şi aduce daruri Domnului din munca sa, iar mâinile lui nu, de la acela Domnul îşi va întoarce faţa sa, de la faptele mâinilor sale şi acela nu va găsi câştig de la lucrul său.

4. Iar dacă mâinile vor da, iar inima va cârti în continuu, acela nu va avea nici un câştig.

Cap. 62 - ***Despre importanţa dăruirii din inimă, deoarece nu există căinţă după moarte***

1. Binecuvântat este acela care în răbdarea sa aduce darurile sale, cu râvnă înaintea Domnului, căci acela va găsi iertare de păcate.

2. Dar dacă acela cu timpul se va întoarce de la faptele sale bune, iertare nu va mai găsi; şi dacă cu timpul ce trece, acela nu-şi va îndeplini promisiunea sa, iertare după moartea sa nu va avea.

3. Căci toate lucrurile lumeşti sunt înşelăciune în faţa omului, dar păcate în faţa lui Dumnezeu.

Cap. 63 - ***Nu-l dispreţui pe cel sărac, ci împarte frăţeşte cu el***

1. Când omul îl îmbracă pe cel dezbrăcat şi îl hrăneşte pe cel flămând, el va primi răsplată de la Dumnezeu.

2. Dar dacă acela cârteşte în inima sa, atunci el comite un rău dublu; se ruinează pe el şi pe cel căruia i-a dat şi acela răsplată nu va găsi.

3. Iar dacă inima omului este plină de cele lumeşti, acela comite dispreţ şi dacă nu va avea milă de cei nevoiaşi, nu va găsi răsplată de fapte bune.

4. Orice mândrie şi preamărire de sine, sunt o urâciune în faţa Domnului; şi orice vorbă falsă şi îmbrăcată în neadevăr, va fi tăiată cu tăişul sabiei morţi şi aruncată în foc, unde va arde veşnic.

Cap. 64 - ***Cum l-a chemat Dumnezeu pe Enoh***

1. Până spunea aceasta Enoh fiilor săi şi poporului, de departe şi de aproape se auzea cum Domnul îl cheamă pe Enoh; şi s-au sfătuit ei la un loc:

2. "*Să mergem şi să-l sărutăm pe Enoh*"; şi două mii de oameni s-au adunat la locul numit ***Acuzan***, unde era Enoh cu fiii săi.

3. Şi bătrâni şi întreg poporul au venit laolaltă şi s-au închinat şi l-au sărutat pe Enoh, spunându-i:

4. "*Părinte Enoh, să fi binecuvântat în Domnul, stăpânul etern, iar acum binecuvântează pe fiii tăi şi tot poporul, ca să fim slăviţi astăzi înaintea chipului tău.*

5. *Căci tu vei fi slăvit în faţa Domnului pentru toadeauna, căci Domnul pe tine te-a ales dintre toţi oameni de pe pământ şi pe tine te-a pus să scri întreaga sa creaţie, văzută şi nevăzută; pentru răscumpărarea păcatelor omeneşti şi pentru ajutor casei tale.*"

Cap. 65 - ***Învăţăturile lui Enoh către fiii săi***

1.Şi Enoh le-a răspuns tuturor: *Auziţi fiilor mei, înainte de toate, Domnul le-a făcut pe cele văzute şi nevăzute.*

2. Şi după atâtea câte s-au întâmplat, înţelegeţi că după ce el le-a creat pe toate, l-a făcut pe om după asemănarea sa proprie; şi i-a dat ochii să vadă şi urechi să

audă şi inimă pentru exprimare şi intelect pentru deliberare.

3. Şi Domnul a văzut toate lucrurile omeneşti şi pe toate făpturile sale le-a creat şi a divizat timpul şi pe el l-a împărţit în anii, iar anii în lunii şi lunile în zile, iar zile a făcut şapte.

4. Din zile el a făcut orele şi le-a măsurat exact, ca omul să le poată folosi şi să numere anii, lunile şi orele, începutul şi sfârşitul lor. Ca el să-şi poată măsura propria

sa viaţă, de la naştere la moarte şi să socotească păcatele şi să scrie faptele sale bune şi rele. Căci nimic nu-i este ascuns Domnului; ca fiecare om să-şi cunoască faptele şi să nu părăsească poruncile Sale. Să păziţi manuscrisele mele din generaţie în generaţie.

5. După ce toată creaţia şi văzută şi nevăzută va lua sfârşit, atunci fiecare om va merge la judecata ce-a mare a Domnului şi atunci timpul va pieri. Anii de atunci nu vor mai exista, nici luni, nici zile, nici ore. Căci ele vor fi toate adunate la un loc şi nu vor mai fi numărate.

6. Ci va fi numai un eon, iar toţi drepţi care vor scăpa de judecata cea mare a Domnului, vor fi adunaţi într-un minunat eon, pentru cei drepţi şi atunci va începe

minunatul eon; iar ei vor trăi veşnic şi nu va fi muncă printre ei, nici bolnavi, nici înjosire, nici tulburări, nici necesităţi, nici violenţe, nici noapte, nici întuneric, ci lumină minunată.

Cap. 66 ***- Enoh le explică fiilor săi şi tuturor bătrânilor cum trebuie să se poarte în faţa lui Dumnezeu***

1. Iar acum fiii mei, păziţivă-ţi sufletele voastre de toată nedreptatea, pe care Domnul o urăşte.

2. Şi umblaţi cu teamă în faţa lui şi tremuraţi şi slujiţi-i.

3. Închinaţivă-ţi până la pământ Dumnezeului celui adevărat şi nu idolilor muţi. Închinaţivă-ţi în faţa imagini sale şi aduceţi oferte drepte în faţa Domnului. Domnul urăşte nedreptatea.

4. Căci Domnul pe toate le vede; când omul gândeşte în inima lui, atunci el cercetează intelectul omului. Căci orice gând îi este cunoscut Domnului, care a întărit pământul şi a aşezat toate făpturile pe el.

5. Dacă priviţi la cer, Domnul este acolo, dacă vă ascundeţi gândurile în abisul mărilor s-au al pământului, Domnul şi acolo este.

6. Căci Domnul pe toate le-a făcut. Nu vă închinaţi lucrurilor făcute de mâna omului şi să-l părăseşti pe Domnul întregi creaţii, căci nici o faptă Domnului nu-i este ascunsă.

7. Umblaţi fiii mei, în suferinţă îndelungată, în umilinţă, onestie, în supărare şi necaz; în credinţă şi adevăr, în promisiuni îndeplinite; în sănătate, în insulte şi răni; în ispită, în neajunsuri, în lipsă, iubindu-vă unul pe celălalt, până ce veţi scăpa de aceşti anii bolnavi, ca să moşteniţi viaţa veşnică.

8 Binecuvântaţi sunt drepţi care vor scăpa de judecata cea mare; căci ei vor străluci mai tare decât lumina soarelui, de şapte ori. Căci în această lume, a şaptea parte este luată din întregime: Lumină, întuneric, hrană, plăcere, necaz, paradis, tortură, foc, îngheţ şi alte lucruri; căci scrise sunt toate, ca voi să le puteţi citi şi înţelege.

Cap. 67 ***- Domnul face să cadă întunericul pe Pământ şi Enoh este răpit în cer***

1. Şi până vorbea astfel Enoh către poporul său, Domnul a trimis întuneric pe pământ; şi s-a întunecat şi umbra i-a acoperit pe acei oameni care ascultau pe Enoh, iar ei l-au luat pe Enoh şi l-au ridicat până la cel mai înalt cer, acolo unde este Domnul. Şi el l-a primit şi l-a aşezat înaintea feţei sale, iar întunericul s-a ridicat de pe pământ şi s-a făcut din nou lumină.

2. Dar poporul n-a înţeles cum a fost Enoh răpit la cer, dar l-au slăvit pe Dumnezeu şi au găsit un sul pe care era trasat: "*Dumnezeu cel nevăzut*"; apoi cu toţi au plecat la casele lor.

Cap. 68 ***- Carte transmisă din generaţie în generaţie***

1. Enoh a fost născut în ziua de şase a luni Tsivan şi a trăit 365 de ani.

2. A fost răpit la cer în prima zi a luni Tsivan şi a rămas acolo şase zile.

3. Acolo el a scris toate aceste semne ale creaţiei, pe care Domnul le-a făcut şi a scris 366 de cărţi şi le-a înmânat apoi fiilor săi şi a rămas pe pământ treizeci de zile şi a fost din nou răpit la cer în ziua de şase a luni Tsivan. În aceiaşi zi şi oră în care a fost şi născut.

4. Precum toate cele lumeşti ale omului sunt întunecate, la fel sunt şi concepţiile lui, naşterea şi răpirea la cer.

5. La ce oră a fost conceput, la acea oră s-a născut şi tot la acea oră va muri.

6. Metusalam şi duhovnici lui şi toţi fiii lui Enoh, au grăbit de-au ridicat un altar pe locul numit Acuzan, de unde Enoh a fost răpit la cer.

7. Ca jertfă au adus un taur şi au adunat întreg poporul şi l-au sacrificat în faţa Domnului.

8. Tot poporul şi bătrâni şi toţi laolaltă au venit la ospăţ şi au adus daruri fiilor lui Enoh.

9. Şi au făcut un mare ospăţ cu veselie multă, timp de 3 zile, lăudând pe Dumnezeu, care-le le-a dat lor un astfel de semn prin Enoh; căci l-a găsit a fi vrednic pe el şi manuscrisele sale, care vor fi înmânate din generaţie în generaţie şi din veac în veac.

10. ***Amin***.

Acest manuscris este tradus din limba engleză de **Pompiliju Sfera** după „*The Lost books of Bible*" şi „*The forgotten books of Eden*" publicată de World Bible Publishers Inc. 1926, 1927 şi se găseşte publicat în limba română în cartea "*BIBLIA NECUNOSCUTĂ*".

Geneza 5:24 "***Enoh** a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.*"
Evrei 11:5 "*Prin credinţă a fost mutat **Enoh** de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Şi n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.*"

CUPRINS

CITATE DIN CARTE

47:2. ***Luaţi aceste cărţi scrise de mâinile părinţilor voştri şi învăţaţile***.

47:3. *Căci cărţile sunt multe ca număr, iar din ele veţi şti faptele Domnului, toate care au fost de la începutul creaţiei şi vor fi până la sfârşitul timpului*.

47:4. ***Iar dacă veţi lua aminte la manuscrisele mele, atunci nu veţi păcătui împotriva Domnului***, căci acolo alceva nu veţi găsi, decât pe Domnul, care nu este nici în cer, nici pe pământ, nici în locurile cele de jos şi nici în alte locuri.

....

48:5. De aceea vă fac cunoscute, fiilor mei, aceste cărţi, care să le distribuiţi fiilor şi tuturor urmaşilor voştri şi printre neamuri; ca să înveţe frica de Dumnezeu, să le primească pe ele şi să le iubească mai mult decât mâncarea şi plăcerile pământeşti şi să le citească şi să le aplice.

48:6. Iar ce-i ce nu vor să înţeleagă pe Domnul şi cei ce nu au frică de Dumnezeu; care nu le primesc, ci le alungă şi nu le acceptă, judecata groaznică îi va aştepta pe aceia.

48:7. Binecuvântat este omul care va purta jugul acestor cărţi şi le va însuşi, căci aceia vor fi eliberaţi de judecata ce-a mare.

....

53:2. Voi aţi văzut precum am scris eu toate faptele tuturor oamenilor, în faţa creaţiei sale? Toate faptele, din toate timpurile sunt scrise ***şi nimeni nu poate nega acele manuscrise, căci Domnul le vede pe toate, cum sunt deşărtăciune şi minciunile care stau în casele-comorilor din inimă***.

....

54:1. Până în timpurile acelea, nepătrunse de noi acum, aceste cărţi să fie moştenirea voastră într-u pace.

54:2. Înmânaţile-ţi tuturor acelora care le doresc şi instruiţii pe ei, ca fiecare om să poată vedea lucrurile minunate şi nemaipomenite ale Domnului.

....

65:4 ... Să păziţi manuscrisele mele din generaţie în generaţie.

....

67:2. Dar poporul n-a înţeles cum a fost Enoh răpit la cer, dar l-au slăvit pe Dumnezeu şi au găsit un sul pe care era scris: "*Dumnezeu cel nevăzut*"; apoi cu toţi au plecat la casele lor.

....

68:3. Acolo el a scris toate aceste semne ale creaţiei, pe care Domnul le-a făcut şi ***a scris 366 de cărţi şi le-a înmânat apoi fiilor săi şi a rămas pe pământ*** treizeci de zile şi a fost din nou răpit la cer în ziua de şase a luni Tsivan. În aceiaşi zi şi oră în care a fost şi născut.

68:9. Şi au făcut un mare ospăţ cu veselie multă, timp de trei zile, lăudând pe Dumnezeu, care-le le-a dat lor un astfel de semn prin Enoh; ***căci l-a găsit a fi vrednic pe el şi manuscrisele sale, care vor fi înmânate din generaţie în generaţie şi din veac în veac***.